

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

"Jutro" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljke in dopisi. — Za Ljubljano in okolice je uredništvo in uprava v hotelu "Malič" v Ljubljani. — Po pošti sprejemamo št. "Jutro" mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četrstopenjske vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primaren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Za "Jutrov" sklad.

Dva tržaška čitatelja sta nam poslala 5 kron.

G. Fran Sever v Št. Petru na Krasu je poslal po gosp. F. Paternostu v Postojni 2 kroni.

Iskrena hvala!

Najlože se prispeva za "Jutrov" sklad na ta način, da se pri obnovitvi naročnine — in ravno sedaj bo konec prvega četrletja, ko večini naših naročnikov zapade naročnina — pošlje toliko več, kot znaša naročnina, kolikor kdor more. V večjih družbah naj se kdo spomni "Jutrovega" sklada in zbere prispevke, ki so lahko tudi majhni, ker ako jih več prispeva, je skupni znesek vendar znaten. "Jutro" ne bo prenehalo izhajati, ono se bo vzdržalo, ali podpreti ga je treba! Poglejmo klerikalce, koliko oni žrtvujejo za svoje časopise!

Storilci so, a krivci ste vi!

Ljubljana 28. marca.

Naša slovenska, recte kranjska politika je zašla po dolgih ovinkih na rob strmine, pod katero zeva odprto žrelo deloma poklerikalenja deloma ponemčevanja. In v to žrelo padajo in cepajo drug za drugim naši slovenski sinovi, naše in naše bodočnosti najboljše moči. Iz tega nenasičenega žrela ni povratka. Kar to žrelo sprejme vase, tega ne da več nazaj.

Vzamimo še drugi primer:

Naša kranjska politika je strup, ki se je razlil in se še razvila po celi deželi in preko meje v sosednje dežele. Niso več prazno doneče fraze: faktum, žalostna resnica je: ne le vse javno življenje, danes je po tem strupu okuženo tudi že zasebno življenje celih družb, družin in posameznikov. Pod tem splošnim okuženjem trpi trgovina in obrt, cele panoge narodnega gospodarstva in kakor smo baš v dneh slavnega prvega slovenskega oratorija videli, se je ta kužna bolezen prenesla tudi že na kulturno polje. Pa kakor vse kaže, temu splošnemu okuženju — ne bo se kmalo konca. So možje, ki se tolažijo s tem, da kakor hitro se klerikalizem izčrpa polnih korit, bo šlo zopet nazaj, po isti poti kakor je šlo naprej. Nekaj je že res na tej tolažbi in to tudi mora biti po naravnem zakonu menjave razmer. Toda drugo vprašanje pa je, ali si bo narod opomogel z elementi, z značiji kakor jih ustvarja današnja doba? Jetičen človek ostane jetičen, deni ga sem ali ondi. In dosledno s tem, še tretje vprašanje: Kakšen zarod pa imamo pričakovati od takih elementov? Kaj bo z našo prihodnostjo? Rode li jetični zdrav zarod, — do mozga izčrpani kaj prida naraščanju?

To so vprašanja, ki jih je treba že danes resno prevdarjati.

Imamo pa še eno važnejše vprašanje, ob katerega treznem prevdanku je vsaj nezdrave razmere kranjske politike spremene na bolje in obvarujejo popolno propast dosedanjega okuževanja. Vprašanje namreč: kdo je največ kriv teh razmer?

Navadno se na to vprašanje odgovori

kažoč s prstom na klerikalce. — Jeli pa to res?

Je že res, klerikalci so, ki tirajo narod na rob propada, klerikalci so, ki zastrupljajo narod s koriti in korupcijo in ki ustvarjajo iz poštenega slovenskega naroda narod breznačajev. To je vse res!

Ali drugo vprašanje pa je: kdo pa je vsega tega kriv? So liberalci res čisto nedolžni pri tem?

Probuječnost slovenskega naroda datira v. l. 1848. ko so se probudili vsi avstrijski narodi k novemu življenju, k porodu svobode in svobodomiselnosti.

Liberalci! Takrat sta ležala pod vašim nogami srta absolutizem in klerikalizem. Ležala sta kakor kača pohojena od težkega koraka. Toda če hočemo, da strupena kača, ki leži zvita, onemogla pod našimi nogami, postane vničena za vedno, ji je treba streti glavo in strupene sluze, drugače se tudi pod najhujšim udarcem zopet zliže in oživi.

Pustimo absolutizem, pa vprašajmo, kaj ste storili s klerikalizmom.

Niste bili vi tisti, ki ste živeli le samim sebi? Niste bili vi tisti, ki ste narod zane-marjali, in ga prepustili svoji usodi? Niste bili vi tisti, ki niste hoteli pomagati niti srednjih, kajšele nižjih slojev živeli med vami v mestih? Niste vi bili tisti, ki se niste prav nič brigali za lasten naraščaj in niste skrbeli za njegovo vzgojo? Niste bili vi tisti, ki ste v narodnem žensvu videli le sužnjo svoji zabavi? Ste kadaj razmišljali, da je za zdrav naraščaj neobhodno potreba tudi zdrave porodnice, da le mati vzgojena v narodni zavednosti zamore vzgojiti narodno zavedne sinove in hčere?

Povejte, kdo je vganjal na Kranjskem le "proti farško" politiko z najgrjem, najbolj vmazanem perilu iz kranjskih farovžev, pri tem pa pustil ljudstvo biti samemu sebi prepuščen.

Povejte, kdo je bil tisti, ki je radi par brezpomembnih mandatov zatajil svojega brata, pa se obesil na vrat največjemu sovražniku Slovanov?

In kdo je bil tisti, ki se je umaknil v varno zavetje trdnjav v mestih, narod, celo deželo pa izročil še hujšemu sovražniku slovenske napredne ideje: klerikalizmu!

In kdo je tisti, ki se še danes obeša prvemu in drugemu sovražniku na vrat?

Gospoda liberalna, to izpričevalo vam moramo priznati: vi ste odkriti vi ste poštjeni. Zavedajte se te svoje odkritosti in poštenosti tudi pri priznanju, in danes, ko ni še vse zamujeno, potrkajte se skesano na prsi in recite na vsa ta vprašanja: Mea culpa!

Da, kar zdaj delajo klerikalci, to je vaša krivda iz preteklosti in sedajnosti! Že s tem, da to priznate, bo veliko pomagano, spoznanje svoje krivde je prvi korak k poplavljanju.

Ni bil naš namen s tem le očitati kar je bilo, ampak spomnili smo vas le na vaše grehe, da jih v bodoče opustite.

Le tako je upati na izboljšanje razmer ne le v Kranjski, nego v slovenski politiki sploh.

—r.

"Važna zadeva," je dejal Sent-Andre, spomnivši se človeka, ki ga je bil videl plezati po vrvični lestvici.

In njegov sin Roland je dejal z resnimi in zamolklim glasom:

"Zadeva je važna."

Ronšrol je nadaljeval z besom v srcu: "Če bi bilo treba aretirati deset, dvajset ali makar petdeset mož izmed vas, gospoda, bi dejal: Pošljite Švicarje ali Skote njegovega veličanstva. Bila bi enostavna aretacija, nič drugega. O tem pa, kar hoče kralj, pravim, da je resna in važna zadeva. Tu ni treba stražnikov! Mečev, trdnih mečev nam je treba! Gospodje, mi gremo v pravcato bitko, kajti človek, ki ga hočemo prijeti, se imenuje Roajal de Borever."

Povedal je to s takim glasom, da so se vsi osuplo spogledali. Vse je vzdrgotalo po dvorani.

"Veliki sodnik, je rekel Henrik, izročam ti poveljstvo ekspedicije!"

Deset minut kasneje so stopili Ronšrol, Sent-Andre, Roland in še petdeset drugih plemenitašev. Mongomeri je bil vzel s seboj petdeset stražnikov. Plemiči so šli zato, da se bore, ako bi prišlo do spopada, ne pa zaradi aretacije.

Ronšrol je dejal:

"Najprej je treba obkoliti vse osrednje mesto."

Ljubljana-Kranjsko.

Naši najboljši prijatelji. "Prijatelje spoznati, nesreča te uči", pravi že stari pregovor. In mi zdaj skušamo, da je ta pregovor resničen. So bili časi, ko so lažiti okrog nas s prošnjami naj za božjo voljo pardoniramo ta in ta denarni zavod ki je bil zapleten v afero Glavne posojilnice. Mi smo tem parošnjam ustregli — brezpogojno. Danes je to pozabljeno. In mi vemo, da se ponekod še danes bavijo s špekulacijami, ki niso daleč od vzorca v Glavni. Pa mi molčimo. In molčimo tudi glede tistih slovenskih podjetij, ki so nam tolikrat priporočali naj odvrčamo slovensko občinstvo od podpiranja nemških tvojard. Ker smo si v tem času že napravili svoj načrt, da se ne bodo izpolnile vroče želje naših sovražnikov in nam bo podana še prilika poznati tiste, ki so nas v teh dneh krize poznali, bi sploh danes niti teh kratkih opomb ne omenjali. Da nam ne narekuje dolžnost skrajne hvalečnosti za izborna reklamo, ki so nam jo zopet privoščili naši ljubi "tovariši" v katoliški tiskarni. To pot so ponatili skoro celo notico na naslov slovenskih trgovcev v svrhu inseriranja v "Jutru". Z ozirom na to, da je v Ljubljani nekaj takih filistrov — med njimi celo učeni profesorji — ki ne bero "Jutra" odkar ni več "ljublanski" list, nasprotno pa pridno prebirajo in kot zavedni narodnjaki podpirajo tudi klerikalne liste, je ta ponatis v "Slovincu" res tudi v tem oziru izborna reklama za "Jutro". Kdo bi si bil še pred 14 dnevi mislil da imamo v katoliški tiskarni, kjer se nismo prav nič navajali, v resnici tako dobre prijatelje, ki nas v teh težkih časih tako rodoljubno podpirajo, kot tega niti naprednjaki ne store. Bomo že še napravili kako slično humoristično, kot je bila v "Slovincu" od srede na naslov ljubljanskih trgovcev ponatisnjena. Se že kar naprej priporočamo in smo zdaj, ko vemo, kje imamo svoje najboljšie prijatelje, radi volje pripravljati, "tovarišem" v katoliški tiskarni istotako prisrskočiti na pomoč, kadar se zopet nahajajo sami v taki krizi, kot nam dokazujejo nekatera potrdila črno na belem. Nič se ne bojte ljubi prijatelji iz katoliške tiskarne, vas ne bomo izdali, samo pridni bodite, pa delajte še nadalje reklamo za "Jutro".

Z zgradbo belokranjske železnice se vobče do velikonočnih praznikov še ne bo pričelo. V soboto dne 23. t. m. je sicer prišlo k slavnostni zasaditvi prve lopate vse polno domačih in tujih, duhovskih in posvetnih takozvanih "špic", ki so z velikim pompom kadile druga drugi, mnogobrojni delavcem pa, ki so prišli od vseh strani iskat si dela k gradbi belokranjske železnice, ta otvoritvena slavnost ni prinesla uresničenja njihovega upanja da se bo končno vendarle enkrat pričelo z delom in da bo konec nepopisne bede, ki jih tare, ker so brezposelni. V resnici neverjetno je, kako brezvestno se skliče skupaj na tisoče delavcev, potem pa se jih pusti brez strehe in brez hrane stradati in zmrazovati ob mrzlih nočeh okoli.

Par vrstic o razmerah na novomeških šolah. (Dopis iz Novega mesta). — V zadnjih dveh številkah "Dol. Novic" lomi dr. Ciril

Ažman, katehet na novomeški gimnaziji prav po jeziški kopja, da bi opral svoje ravnanje z dijaki v dijaški kuhinji in v šoli sami, ves zavzet pa je tudi za patra Pavla, znane ustanovitelja in voditelja dijaške Marijanske organizacije ter bi mu rad naslikal okoli glave svetlo gloriolo velikega svetništva in mučeništva. Ali kjer govore dejstva svojo nepobitno govorico, tam je neroden udarec po zraku vsako preklanje, za katero bi bilo bolje, da bi sploh izostalo, ker sicer stopijo dejstva še v žarnejši luči na dan. Dr. Ažman trdi, da se v dijaški kuhinji in v gimnaziji postopa z vsemi dijaki enako, ne oziraje se ne njihovo politično prepričanje. V spomin naj si pokliče samo dijaka Guidovca in Zalokarja, in spoznal bo, da je ravno politično prepričanje večkrat krivo, da mora dijak stradati hujše kakor najzagrizenejši indijski fakir. Ko je bil Zalokar odslovljen iz dijaške kuhinje, se maziljenemu gospodu, naj si je bil ta že sedanji katehet, ali pa njegov prednik, ni studilo izposlovati pri Usmiljenih bratih v Kandiji, da so mu tudi ti odpovedali hrano, tako da je moral živeti nad tri leta brez večerje in zjuterja ob samih kosilih. Slično se je zgodilo tudi z Guidovcem, s tem pa že pod Ažmanovim paševanjem. — Da dijak, priden in nadarjen, ki ima v drugih predmetih odlično spričevalo, vzlic temu da porabi največ študija za veronauk, ne more v tem predmetu spraviti klasifikacije nad "geniend", med tem ko dobivajo kongreganisti z lahkoto odlične rede, — in obojih vrst je celo krdelo — to pač priča nepobitno, kako nepristransko se dele redi. — Glede patra Pavla pa pravi dr. Ažman, da ni bil diskvalificiran, da ni bil odslovljen od učiteljske službe. Mi mu odgovorimo samo to, da je vse, kar našteva, le proketo slabo spričevalo o pedagogičnih naziranjih naših merodajnih šolskih oblasti, ker kaže, da puste nekaznovanega učitelja, ki bi se moral radi telesnih poškodoval, prizadetih nad izročenimi mu učenci, zagovarjati pred sodnijo, da ni pri nas na vseh konah in krajih v navadi dvojna mera. — Toliko za danes; prihodnjič se še povrnemo k tem kričnim razmeram.

Preiskave Podbevškove afere na deželni kmetijski šoli. Pod tem naslovom smo dne 5. marca približili vest, da je deželni odbornik dr. Zajc na Grmu preiskaval znano afero bivšega hišnika na tem zavodu. Z ozirom na to smo prejeli od prizadetega sledeče pismo:

Slavno uredništvo! Še le po enemu go-spodu od naše štranke izvem, da je "Jutro" poročalo glede preiskave v moji zadevi s slavnim deželnim odborom.

Ker se me je od te strani obdolžilo, da sem jaz dal g. dopisniku dotične podatke, kar pa z mirno vestjo lahko prisežem da ni res, Vas prosim, da izvolite v eni prvih številkih "Jutra" potrditi; da jaz sploh nimam nobene zveze z Vašim listom, ali pa z dopisnikom omenjene notice. Prosim, da to gotovo storite, ker jaz trpim vsled te neopravičene obdolžitve, da sem jaz Vašega g. dopisnika informiral, veliko škodo in krivico. Zahvaljuje se za to prijaznost spoštovanjem Miha Podbevšek Gobna vas 27. marca 1912. — Tej prošnji prav iz srca radi vstrežemo.

od vas, makar k znožju vešal; prisezam, da umrem tisto minuto, kakor umrete vi...

"Prišla bo!" je zajecjal Borever z globokim vzdihom. "Prišla bo makar pod vislice, da se poslovi od mene. Ako bom moral umreti, umre ona z mano vred; prisekla mi je. Ali je prisekla? ... Da, o tem ni dvoma! ... Oh, da bi mogel slišati še enkrat njen glas, kakor sem ga slišal prej! ... Poskusimo ga slišati. ... Floriza, govori mi. ... Ah, slišim. ... vraga, kaj pa slišim pravzaprav? ..."

Bliskoma je planil Borever pokoncu, upihnil sveči, pograbil svoj rapir in ga opasal ter molče nastavljal uho.

Okno čumnate se je odpiralo na tesno in temno dvorišče. Ako si hotel pogledati na ulico, si moral stopiti k eni izmed ozkih lin, ki so dajale stopnjicam skopo luč — kadar je sploh mogla luč prodreti v zaviti rov, ki se je imenoval ulica Kalandre. Borever je odprl vrata na ozko špranjo. Naglo je šel po stopnjicah nekoliko navzgor in vteklil glavo skozi lino, toda bilo je preveč tema; moč lune ni segala v to ulico. Vseeno pa je prihajal do njega zmeden šum.

Borever je poznal prežanje; vedel je, kaj se pravi poslušati; kadar si z očmi ni mogel pomagati, je gledal z ušesi; skoraj vse svoje življenje je bil preživel na preži

LISTEK.

Ljubimca pariška.

(Nadaljevanje "Nostradama".)

III.

Žival izpuščena.

Ko je kralj govoril, se mu je davil glas tako, da so mislili da umira. Bil je ves bled, samo njegove oči so bile zalite s krvjo. Mongomeri je planil izvršiti povelje. Henrik pa je kriknil za njim:

"Tistemu človeku je ime Roajal de Borever."

"Ronšrol, Sent-Andre in Roland so planili pokoncu."

"Roajal de Borever! Samo hipec!" je dejal Ronšrol s skoraj ravnatoko vznemirjenim glasom kakor kralj. "Sire, prosim vas, da mi dovolite voditi ekspedicijo. To je važna zadeva."

"Važna zadeva! Aretacija navadnega razbojnika!" so se posmehovali Tavan, Biron in še nekaj drugih.

Toda, čudno, kralj je prikimal počasi in slovesno. Po dvorani je šel presenečen drhtljaj.

Izjavljamo, da g. Podbevšek nima niti najmanjše zveze z našim listom. Če pa bo dotični gospod, ki je našega ljubljanskega urednika o tej dr. Zajčevi preiskavi informiral kar je o tem izvedel v Stemburjevi gostilni v Kandiji v času, ko se je dr. Zajec tam mudil, tako prijazno, da nam dovoli v slučaju potrebe povedati ime dotičnega, s katerim je o tej zadevi v Stemburjevi gostilni govoril, znamo dr. Zajcu in Farcu še kaj drugega povedati, in sicer nekaj takega, da bosta morala verjeti, da ravno g. Podbevšek ravno s to notico nima prav nič opraviti. Da se ta dva katoliška moža rada osmešita, to nam je znano. Da pa zna biti tudi dr. Zajec tako prekleto hudoben svojega pristasa na tak način preganjati, to smo zdaj izvedli. Toda g. doktor le malo še potrpite!

Letni zbor „društva za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana“ se je vršil v sredo pop. v dvorani mestnega magistrata pod predsedstvom g. pl. Levičnika dež. sodišča predsedniku v pokoju. G. predsednik je pozdravil g. župana dr. Tavčarja, zastopnika dež. odbora g. dr. Zajca ter navzoče zborovalce. S poročilom društvenega tajnika g. Milčinskija se hočemo od slučaja do slučaja podrobneje pečati. Iz poročila blagajnika posnamemo, da je imelo društvo v pretečenem letu prejemov 10240 K 01 v stroškov pa 12519 K 24 v, torej primanjkljaja 2279 K 23 v. Imovina koncem leta je znašala 3627 K 64 v. Proračun za l. 1912 znaša v potrebščinah 13600 K v pokritju 8900 K torej primanjkljaj 4700 K. — Število društvenih članov je padlo za 74 to pa za to, ker se večina izgovarja, češ, da je dolžnost občin, dežele in države, da se za to zanimajo. (Tužna nam majka, če bi vsi tako mislili in vsi na to čakali, kdaj se bo od te strani kaj zgodilo v prid tem rečem) — G. Roger ravnatelj ljubljanske podružnice zavarovalnice „Generali“ kot preglednik predloga absolutorij blagajniku. Soglasno sprejeto. — Stara dva preglednika ostaneta tudi še za to upravno leto. — G. predsednik prečita veselo vest, da je cesar naklonil iz dohodkov 41. državne loterije ljubljanskemu društvu lepo subvencije v znesku 10.000 K, kar je zbor z veseljem in zahvalo na znanje vzel. G. predsednik se poboja, da to zahvalo sporoči na Najvišje mesto. — G. Roger ml. se spominja zaslug zlasti društvenega tajnika g. Milčinskija ter sploh celega odbora. V znak tega priznanja zborovalci vstanejo raz sedežev. — Z zahvalo za mnogobrojni obisk in s prošnjo za nadaljnjo pripomoč, g. predsednik zaključil 1 uro trajajoče zborovanje.

Ciril Metoda družba priporoča vsem rodoljubom svojo veliko zalogo narodnega kolka. Kdor pošilja svojim znancem in znan-kam spomladanske in velikonočne pozdrave, naj nikar n. pozabi prilepiti na razglednico ali pismo tudi družbeni narodni kolek. Ta mali izdelek vsako lahko utrpi, Ciril Metodova družba pa vendar dobi potem skupno lepe zneske. Kupujte torej narodni kolek, ker s tem koristite ob jednom prepotrebni šolski družbi.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Fr. Skerlec od sv. Tomaža 3 K, katere sta darovala g. Iv. Velič, trgovec v Ormožu 2 K in g. Iv. Grivec 1 K mesto cvetja na grob pok. g. Fr. Loparnika. Na izvanrednem obnem zboru društva „Morje“ v Vižljah se je nabralo za C. M. družbo 6 K, ter so darovali gg. Al. Pernačič, Mart. Furlan, Ivan Šuc, Jak Klemenc in Al. Peric po kronskih darovih. G. V. Watzak v Šmartnem pri Litiji je poslal 6 K, prebitek 1 slov. recitatorja g. V. Rožanskega od njegovega predavanja v Litiji 20. t. m. Gospa Ana Podboj v Ribnici je darovala 10 K mesto venca na krsto g. Amaliji Podboj litirski v Bistrici. Hvala.

G. Jean Schrey kot „Hochtourist“. Da je znani ljubljanski pek g. Jean Schrey velik

prijatelj narave, to nam je znano iz njegovih izletov na Rakitno, komor ga privlečejo 4 pari konji. Gospod je namreč silno težak, to pa ne radi silno velikih žemelj, katerih število na 6 tisoč šteto niti ne potegne njegovo težo, če bi se dalo na tehtnico g. Schreya in njegove žemlje. Ker ne maramo biti osebni, bi teh naravnih čudežev niti ne obžudovali, če bi nas ne bile k temu prisilile nam Slovencem na vse prijazne „Deutschen Stimmen aus Krain“. Te „stimme“ so, ki se tudi pečajo z g. Schreyem kot turistom, pa ne kot članom Slovenskega planinskega društva, kot bi kdo nas opravičeno sodil, ne, nego kor članom iz „Sektion Krain des Deutschen u. Oesterreichischen Alpenvereines“. In sicer vedo te „stimme“ povedati, da je pri zadnjem obnem zboru tega društva med drugimi pristnimi Nemci kot člani, dobil „Ehrenzeichen“ tudi g. Jean Schrey. Dotični odstavek se glasi: „Es erhielten Ehrenzeichen die Herren: Ottmar Bamberg, Anton Ritter v. Garibaldi, Hans Gerstner, Alois Kroschowitz, Johann Kosler (!) Arthur Mahr, Viktor Schiffer, Ferdinand Schmitt (!) Jean Schrey und Albert Zeschko“. Z ozirom na to smo dobili več vprašanj, če bi g. Schrey hotel Slovence peljati na Hochstuhl ali Gross-Glockner in sploh na kake višje ture. Najbolje je, če se dotični radovedneži blagovolijo sami potruditi do g. Jean Schreya.

Veliki viharji. Kakor gotova znamenja kažejo, so na dalnjem jugozapadu veliki viharji, katerih upliv občutimo nekoliko tudi pri nas. In sicer v izčiščenju soparnega ozračja in trenutnih vetrovnihi sunkih od jugozapadne strani. Vreme pa se bo tekom 48 ur računši od srede večer izpremenilo.

Nenavadna gorkota je vladala po Kranjskem v sredo 27. marca. Toplomer je opoldne v senci kazal na 20 stopinj Celzija.

Slovensko deželno gledališče v Ljubljani.

Neumann: Ljubimkanje. (Opera v treh dejanjih). — Zadnja operna noviteta letošnje sezone! Morda pride zdaj payza, ki bo trajala delj nego samo čez počitnice! Morda sicer stvar ne bo tako huda in bomo opero še imeli, ampak opero, ki bomo imeli priliko samo zabavljati čez njo. No, naj bo stvar taka ali drugačna, eno je gotovo: da bo naslednjica letošnje naše opere imela zelo težavno stališče in bo morala biti zelo, zelo dobra če bo z njo hotela vzdržati konkurenco. Spet je to treba konstatirati o priliki zadnje operne premijere letošnje ljubljanske gledališke sezone.

Neumannova opera „Ljubimkanje“ je čarobno delo, ki pa zahteva, da pride do polne veljave resničnih umetnikov, predvsem pa fino glasbeno čutečega kapelnika. Ti pogoji so letos dani. Kapelnik g. Talich nam je v letošnji sezoni pripravil marsikak užitek. „Rigoletto“, „Suzanina tajnost“, „Ruselka“ so bile predstave, kakor jih še nismo videli na našem odru. Saj smo imeli prejšnja leta tudi dobre soliste, toda te zaokroženosti, te harmoničnosti naše opere prej niso imele. „Ljubimkanje“ se vredno pridružuje dosedanjim letošnjim opernim predstavam. Orkester je znal uveljaviti vse fine drobnosti, ki jih je v njegov part položil komponist, zdaj je vriskal, zdaj tožil in te je nehoti čisto potegnili seboj. Mojsirsko je sviral posebno predigro k 3. dejanju. — Od solistov bi pač na prvem mestu omenili g. Križarja. On je eden tistih solidnih naših pevcev, ki smo vsakokrat lahko zadovoljni z njim. V letošnji sezoni je bil on ena najboljših in najzanesljivejših opor naše opere. Tudi v sredo je pel svojo vlogo z gorkoto in igral naravno. — Gdč. Šipankova je postavila na oder eno svojih najboljših figur

Borever se je zagrabil z obema rokama za glavo. — Florizin oče! Kaj naj stori! — Misel za mislijo mu je hitela skozi možgane, toda nobena se ni obdržala. Na ulici so se užigale plamenice. Udarci so stresali stara vrata. Kratka povelja so šla semintja. Zdej pa se je dvignil silen krik, in stopnice so se napolnile z ljudmi, ki so s previdno naglico in v stisnjeni gruči tekli navzgor, na čelu jim Ronšrol! Roajal de Borever se je sklonil. Za hip, kakor v kratki luči bliska, se mu je pokazal Florizin oče, ki je prihajal z drugimi vred, z golim rapirjem v roki. Mladi mož je stisnil pesti, zarenčal kletvico in se pomeknil višje.

„Tukaj je! Vderite! Naprej!“
Tolpa je bila zdaj ravno pred vrati stanovanja, ki ga je Ronšrol takoj spoznal po kraljevih podatkih.

„Nič ni treba vdirati!“ je rekel neki glas.
„Pokaj bi vdirali skozi odprta vrata!“ je rekel drug glas, ki je prišel od zgoraj, in ki ga nihče ni spoznal.

„Naprej tedaj!“

A nihče se ni genil. Stali so pred vrati, ki jih je pustil Borever odprta, in sleherni si je pravil natihiem: Prvi, ki vstopi, je mrtev človek. . . Ronšrol je stopil z besnim zamahom čez prag, obenem z njim pa tudi Roland de Sent-Andre, Mongomeri in maršal de Sent-Andre. Nastal je stršen krič.

letošnje sezone; bila je zelo dobra v vsakem oziru. — Z g. Krampero smo bili zelo zadovoljni, dasi se nam je hotelo zdeti, da ni bil čisto disponiran. On je bil v letošnji sezoni tudi eden tistih članov našega gledališča, o katerem so se mogle pisati same dobre besede. — Gosp. Novak zasluži naše toplo priznanje. — Gdč. Thalerjeva je svojo nalogo izvršila dobro. — Istotako g. Bukšek, ki je imel samo kratko vlogo.

Opera je imela velik uspeh. Le žal, da gledališče ni bilo bolj obiskano.

Trst-Primorje.

Na slabi poti se nahajata brata Josip in Anton Sustić, doma iz Splita. Prvemu je 13, a drugemu 16 let. Predvečernjim opoldne sta bila oba aretovana, in sicer zato, ker je 13-letni Anton Sustić v zalogi piva Maksimilijana Smolenski v ulici Gaetano Donizetti št. 3 ukradel več modenih pip in drugih aparatov. Ker se je prodane aparate rešilo, bi ne znašala skupna škoda niti 50 K, če bi ne bil en aparat, vreden 600 K, popolnoma pokvarjen. Škodo mora trpeti Lucija Malalan, ki je nameščena v gori rešeni zalogi. — Kradel je sicer le 13-letni Josip Sustić, dočim se je njegov 16-letni brat bavil le s prodajanjem ukradenih predmetov. Pridržali so oba v zaporu.

Ukraden čaj. 29-letni Peter Krevotin, doma iz Trsta in stanujoči v ulici del Pozzo št. 4, je bil predsinočnim ob 6. uri in pol aretiran na izhodu iz svobodne luke. Aretiral ga je tam službojuči finančni stražnik zato, ker je našel pri njem 85 dekagramov čaja, o katerem ni vedel Krevotin povedati, kje da ga je dobil. — Istotako je bil na izhodu iz svobodne luke, aretiran predsinočnim 32-letni težak Anton Umek, doma iz Kuma, a stanujoči v ulici Dante Alighieri št. 9 v Trstu, ker je imel pri sebi kg 1.40 čaja, o katerem ni znal povedati kje in kako ga je dobil.

Ni bil detomor. V sredo smo pod naslovom: „Detomor“ poročali o mrtvem truplu novorojenčka moškega spola, ki je bilo najdeno v nekem omotu pod prodajalno klopjo krošnjarja Petra Cadorini na trgu pri rdečem mostu. Obdukcija trupelca je dognala, da je bil otrok rojen mrtev v osmem mesecu nosečnosti. Ne gre se torej za zločin detomora, marveč le za prikrivanje poroda, in v tem smislu je policija uvedla poizvedovanja.

Z nožem. 35 letni natak Josip Mazzilli, doma iz Trsta, stanujoči v ulici del l'Acquedotto št. 33, je bil predsinočnim ob 2. uri po polnoči aretiran blizu „Kavarne pri Pošti“, ker je bil z nožem ranil mehanika Lazarja Ignatoviča, ki je doma iz Srbije, a stanuje v Trstu v ulici del Belvedere št. 25. Ignatović in Mazzilli sta se bila namreč nekaj sprla: Ignatović je lopnil Mazzillija s petjo po čelu, Mazzilli je pa brž potegnil iz žepa nož ter je istim zadal Ignatoviću rano v desno sence.

Narodna delav. organizacija.

Narodna delavska organizacija priredi danes, 29. t. m. ob 8. uri zvečer v prostorih N. D. O. ul. sv. Frančiška št. 2. **predavanje** o predmetu: **Zločinec in družba**. Predavatelj: g. dr. J. Mandić. Vstopnina 10 vin za osebo. — Delavci naj pridejo k temu predavanju, katerega predmet je zelo zanimiv in poučljiv že sam po sebi, v čem večjem številu.

Skupina mestne p'inarne N. D. O. sklicuje za soboto, 30. t. m. ob 8. uri zvečer javni shod, ki se vrši v gostilni „Konsumnega društva“ pri sv. Jakobu. Dnevni red: **Razmere v mestni plinarni**.

Skupina zidarjev N. D. O. sklicuje v soboto, dne 30. t. m. ob 7. uri zvečer **sestane** v „Kons. društvu“ (pri Valentinu) v Šklednju.

Narodna delavska organizacija v Trstu priredi v nedeljo, 14. aprila **peš — izlet v Šklednji**. Zbirališče ob 1:30 pop. izpred „Kons. društva“ pri sv. Jakobu, odkoder se odkoraka točno ob 2. uri popoldne skupno z narodno godbo in društveno zastavo na čelu. — V Šklednju se bo vršil ob 3. uri pop. na vrtu „Gospodarskega društva“ javni shod z dnevnim redom: **Položaj slovenskega delavstva v Šklednju in okolici**. Na shodu bo med drugimi poročal tudi drž. in dež. poslanec dr. Otakar Rybar. Po shodu bo veselica z godbo, plesom in petjem na velikem vrtu pri Šmecu. — Vstopnina na veselico 40 vin. za osebo.

Štajerska in Koroška.

Mezdno gibanje rudarjev. Iz Judendorfa pri Leobnu nam poročajo: Na zelo burnem zborovanju rudarskih delavcev v Judendorfu se je govorilo o odgovoru alpske montanske družbe na mezdne zahteve rudarjev. Navzočih je bilo približno 1000 rudarjev. Predsednik Zwanzger je prečital odgovor,

iz katerega je razvidno, da je alpska montanska družba z ozirom na draginjo živil pripravljena zvišati rudarjem v Judendorfu Seegrabenu in Folmsdorfu doklado od 10 na 20 vin. dnevno. Rudarjem v Judendorf-Seegrabenu se da razven tega še brezplačno luč. Zaradi proste oddaje premoga penzijo-nistom in njihovim vdovam, ne more družba nič gotovega objubiti. Privolitve postanejo pravomočne s prvim aprilom in ako delavstvo s tem ne bi bilo zadovoljno, opusti alpina tudi te pridobitve. K temu so potem poročali: rudniški tajnik Muchitsch, poslanec Muhič oba iz Gradca, in tajnik rudarske unije Zwanzger, da se je v konferenci zaupnih mož sklenilo, z ozirom na slabe organizacijske razmere rudarjem svetovati, te pridobitve sprejeti in zopet z delom začeti, vendar mora alpska montanska družba pridobitve natančneje in jasno podati, da ne nastane potem kako nesporazumljenje. Tudi bi morala družba zagotoviti penzi-onistom in njihovim vdovam brezplačno oddajo premoga. Med zborovanjem je prišlo večkrat do velikih nemirov, ker je bila večina za stavko. Pričakovati je bilo kritičnega izida zborovanja, ker je rudar Mühlbacher izjavil, da so krivi socijalni demokrati in voditelji unije, da se ni dobilo večjih pridobitev. V spomin na mezdno gibanje bodo letos v odbor zadrage volili samo indiferentne. Nas'al je velik nemir, in položaj Mühlbacherja je postal zelo nevarne, zato je ušel skozi okno. Konečno so privolitve alpske montanske družbe v smislu predlogov govornikov, enoglasno sprejeli. V rudokopu v Voitsbergu je vse mirno. Trbovlje. Organizacija rudarjev tukajšnjega revija zahteva 20 % zvišanje mezde in najmanjšo mezdo 4.20 K za rudokope. 25. t. m. zvečer je govoril dr. Benkovič na zborovanju jugoslovanske strokovne zveze. — Oskrbniški svet trboveljske premogovne delniške družbe se je sešel 27. t. m. na sestanek, posvetujoč se o mezd-nih zahtevah delavcev. V slučaju odklonitve zahtev je pričakovati delne stavke.

Slavnostna akademija nemškega šulfe-raina, ki se je vršila 2. t. m. v opernem gledališču v Gradcu, je prinesla v korist nemškega šulferajna 5.200 K čistega dobička, domohdi bi bili še večji, ako se ne bi radi strogih mestno-polijskih odredb slavnost tako hitro zaključila.

Ponesrečeni rudar. V Radniški vasi (okraj Konjice) se je ponesrečil rudar Janez Vengušt na ta način, da je bil od dveh huntov stisnjen. Zmečkalo mu je popolnoma sklepe v kolenu. Težko ranjenega so spravili v Konjice v bolnišnico.

Cestni rop. Slov. Gradec, 19. t. m. je posestnik Anton Kotnik v hotelu Schuller v Slov. Gradcu popival. K njemu se je pridružil neznan mož. Proti polnoči je povabil neznanec Kotnika v Kostanjenčevo gostilno. Med potom ga prime naenkrat za prsa, pri-tisne k zidu ter mu vzame zlato uro z ver-zico. Ker je Kotnik klical na pomoč, je ropar pobegnil proti gostilni Kostanjevca. Posestnik Gostemnik je slišal klic, zasled-val cestnega roparja, ga prijel in izročil orožnikom, ki so ga odvedli na okrajno so-dišče v Slov. Gradcu. Ropar je brezposelni delavec Franc Knapp.

Boj z vlomilci. Brežice 18. t. m. V noči na 18. t. m. so pri posestniku Francu Rogina iz Pobreža, vlomili. Vlomna osumljene posestniške sinove Janeza Friedauer, Rudolfa Strafela in Janeza Klajnšeka iz Pobreža so prijeli, drugi udeleženci so pa orožnikom ušli. Pri aretaciji ž: večkrat pred kaznova-nega in zelo nasilnega Friedauerja je prišlo do pretepa, ker je Friedauer planil nad orožnika Zlatarja, zaposlenega z vklepanjem in ga začel z levo roko daviti in z desno roko skušal orožniku Zupanu puško vzeti. V tej sili zadal je orožnik Friedauerju bodljaj z bajonetom. V tem trenutku pri-skočijo Friedaueru na pomoč njegova mati in sestre in so ga hotele iz rok orožnikov iztrgati, ter jim pri tem začeli trgati obleko s telesa. Janez Friedauer se je radi bodljaja na levo stran prsi zgrutil zadržal za silo obvezo in bil prepeljan v bolnišnico. One mnoge v zadnjem času izvršene tatvine žita, divjačine in perotnine so izvršili večinoma posestniški sinovi iz okolice. Izvršili so to tako, da so ukradeno blago gotovim odje-malcem oddajali in izkupnino v gostilnah skupno zapili. Večino tatvin bodo oškodovani raje zamolčali iz strahu pred mašče-vanjem vlomilcev.

Nesreča. Celje. Te dni je prevažalec pivovarniške zaloge Pantigam Jožef Špes ponesrečil na ta način da je zašel med delom z desno roko v rezilni stroj (za krmo) ter zadobil več ran. Prepeljali so ga v bolniš-nico.

Pobegla zakonska. Trgovec Marko Petek in njegova žena Marija v Sečah sta dobi-vala že dalje časa od neke dunajske tvrdke blago na obroke. Prve obroke sta plačala in potem zopet večjo množino naročila, ne da bi nekaj tega poravnala. Na ta način do-bljeno blago sta za nizko ceno prodajala. Čutila sta, da tu ni več varno bivati, za to sta nekega dne z večjo svoto denarja izgi-nila. Trgovino, v kateri je ostalo le malo blaga, so sodnijsko zaprli.

Maščevanja in praznovanje. 3. t. m. so praznovali v Župelevu (kraj Brežice) go-

stijo, h kateri dveh posestniških sinov niso povabili, zato sta sklenila se maščevati. Med tem ko so bili gostje v cerkvi, odstranila sta na vratni stanovanju viseči križ, ga razdrobila na drobne kosce in iste pred vrata položila. — Zaradi tega zločina so bili domov došli gostje silno razburjeni posebno, ker so v svoji praznovernosti trdili, da prinaša tak zločin nad hišo in njene prebivalce nesrečo. Ta prazna vera je bila glavna misel maščevanja.

Nekaj iz zgodovine belokranjske železnice.

Plantanovo delo in konsorcij.

Pustimo za nekaj časa pl. Šukljeja počivati na svojem Kamnu. Oglejmo si nekoliko kaj je storil notar Plantan za belokranjsko železnico.

Plantan, to smo videli iz zadnjic citirane Šukljevega pisma, je kot novoizvoljeni poslanec v belokranjsko vprašanje stopil kot novinec brez potrebnih informacij. Ker mu je Šuklje kot njegov prednik odklonil vsako pomoč glede pojasnil, se je Plantan moral sam pobrigati kje in kako pričeti z delom.

Rekli smo že iz početka, da je projekt belokranjske železnice zasnovan na najostrejših intrigah kranjske politike in da so se te intrige najbolj razvlele v takozvani Plantanovi dobi. Takrat je vzbujala vso slovensko javnost sploh še danes nepozabljena afera »dr. Zlindre«. V to atero je posegel tudi novoizvoljeni poslanec Plantan. Mislimo, da se ne motimo, bilo je 1. maja 1901. — Ko je Plantan v državni zbornici izgovoril težko obsodbo nad dr. Zlindro in celo njegovo klerikalno bando, so rekli takrat, mi se danes poslužujemo vlnudnejšega izraza in krstimo klerikalno bando v klerikalno stranko.

Ta obsolba je pri klerikalcih izbila dno pardoniranja do voditeljev narodne napredne stranke. S posebno divjo besnostjo pa so se vrgli na poslanca Plantana. In ker klerikalci če so enkrat v svojem divjem humskem diru, ne poznajo več ločiti stvari od osebe, so Plantana kjer so le mogli ovirali tudi pri njegovem delu v prid belokranjski železnici. Ta divji boj je pritegnil nase tudi Šukljejevo maščevalno zavist kot proti Plantanu propadlega kandidata. Šuklje je bil na potu izdajalca — uskoka iz enega v drugi tabor, kjer se moštast in kremeniti značaji boljše plačujejo, nego v naprednem taboru. Šuklje se je v tej dobi belokranjske železnice prodal.

In nekako v tem času je nastal tudi

Plantanov konsorcij.

Plantan pa je pri tem konsorciju napravil taktično napako, da za pristop h konsorciju ni vabil nikogar iz klerikalne stranke. Vabilo bi bilo z ozirom na napete razmere itak brezvspešno, toda Plantan bi bil ravno to odklonitev izrazil za orožje v svoji taktiki napram klerikalcem. Politične taktike pa naši liberalci niso nikdar poznali. Nekaj časa smo bili mi sicer mnenja, da so to napako zgrešili zgolj iz prevelike poštenosti. Danes pa smo skoro že prepričani, da je temna bolj kot preveliko poštenje povod le politična nezrelost in — komodnost.

Ta boj med strankarji obeh taborov pa je imel vsaj to dobro posledico, da je vzdrmal politično zaspane Belokranjce. Le ti so svojega poslanca pozvali, naj na pristojnem mestu poda odločno izjavo, da Belokranjci nikakor niso za Gorjany-Šukljejev projekt za ožkotirno progo.

Poslanec Plantan se je tej zahtevi odzval. Takratni železnični minister Wittek je bil že dovolil revizijo Gorjanyevega projekta. To revizijo je moral Plantan preprečiti. — Wittek se je odločil ustaviti revizijo prvega projekta ter Plantanu poveril izdelavo novega projekta za normalnotirno progo. Glede pokritja stroškov pa sta se dogovorila, da nekaj prispeva država, a večji del pa morajo stroške pokriti dežela in pri načrtu zainteresirani kraji.

S tem je bila podana zdrava podlaga za zdravo rešitev tega vprašanja.

Toda v tem štadiju zgodovine belokranjske železnice so privrele na dan nove ovire in sicer ovire, ki so stare kot je star človeški rod. Domača medsebojna zavist Belokranjcev samih je začela razsajati med Metliko in Črnomeljcem. Vsak teh je hotel imeti železnico zase, ne da bi se bil količkaj oziral na svojega lastnega brata. Človek je pač še vedno velik kos divjačine, ki misli le kako sebe ohraniti na račun drugega. In da je ta domača vojska med Metličani in Črnomeljčani trpela še dolgo po Plantanovi dobi in da je baš ona še bolj zavlekla rešitev tega vprašanja, — to je še živo v spominu, treba pa je to vseeno biležiti v knjigo zgodovine belokranjske železnice.

Kakor navadno, kjer se prepirata dva, mora se še tretji poseči vmes, da napravi red. Je tudi v tem slučaju železnično ministrstvo zavzelo stališče, ki je presekalo sredino spornega stališča med Metliko in Črnom-

ljem. Vsakega nekaj, nobenemu vse, kar si želi, to geslo je izvajalo ministrstvo. In po tem geslu je moral tudi Plantan uravnati svoje stališče za delo.

Zaprosil je za koncesijo za novo trasovanje normalnotirne proge, kar se mu je tudi dovolilo.

In s tem je bil storjen prav odločilni korak k načrtu, ki ga imamo v prvem začetku rešitve pred seboj.

Le kot do poniževalne podlosti propalo kranjsko politično strankarstvo smatrati, če se pri slovesnosti »prve lopate«, dne 23. marca l. 1912. na lici mesta v Novem mestu ni nihče frazerjev niti z besedico spomnil tudi moža, ki je ta odločilni korak vsaj provzročil, če ga tudi ni izpeljal. In ta mož je takratni državni poslanec ljubljanski notar g. Plantan! Če tudi ta mož za svojo stranko ni naredil manjših kozlov kot so jih pred in za njim streljati drugi, ki jih lahkoverna masa časti za svoje bogove, dolžnost vsaj stranke kotli tak bi bila, da bi se bila tudi tega moža spominjala ob tej priliki, ko se njeno glasilo tako vladnodobno podrobno peča z nabitnicami povodom slavnostnega banketa. Če mu že ne ve izplesti novih lovorik, vsaj nekaj spominov bi mu lahko vzbudila iz gradiva iz dobe, ko sta si oba strankarska glasila znala toliko povedati kdo njunih mož ima več zaslug za belokranjsko železnico.

(Pride še).

Novice.

Štrajk maloruskih dijakov.

Lvov 28. — Danes so vstopili v štrajk skoraj vsi dijaki maloruskih gimnazij, in sicer v protest proti izključenju maloruskega dijaka Czornya iz vseh srednjih šol v Galiciji. Czorny je obiskoval III. kurz učiteljskega v Lvovu, a deželni šolski odbor ga je izključil, kakor rečeno iz vseh srednjih šol na galicijskem. Kakor trdi list »Dilo«, je Czorny izključen zato, ker je prodajal med dijaki razglednice s sliko Sičinskega, morilca grofa Potockega.

Samomor zaljubljenec. Adolf Gerlink, nek tesar, in njegova ljuhimka, Frances Souček, Čehinja, sta izvršila v stanovanju prvega samomora. Očividno je, da sta sklenila skupaj umreti. Oba so našli v plesni obleki.

Za ves prihranek oropan. Sedem let je hranil v Clevelandu O., neki John Oskar denar, dokler ni prihranil 1700. To svoto je nosil vedno seboj, ker ni imel zaupanja v banke. Sedaj sta ga pa za vse oropala dva moža, medtem ko se je pogovarjal z dvema lahkoživkama, ki sta ga ogovorili.

Dva umora v Brooklynu. Dve osebi sta bili zjutraj usmrčeni v Brooklynu, in sicer gostilničar Vincenzo Zummo, štev. 555 Liberty St., ki se ni zmenil za pretilna pisma črnorokarjev, in John C. M. Maroney, ki je bil nastavljen v gostilni št. 50 Sand St. Ustrelil ga je neki John Laydon, ker mu ni hotel dati pijače.

Banditi napadli osebni vlak. Osebni vlak Southern Pacific železnice so napadli pred nedavnim roparji, in sicer blizu Sanderson. — Tex, Stroj, poštni in tovorni voz so odpeli od ostalih nakar so se odpeljali roparji naprej. Mogoče je, da so napadalcu mehiškanski uporniki. — Pri zasledovanju je dohitelo šerifovo moštvo dva roparja in ju v boju usmrtilo.

Strašen čin blazne. — V vednem strahu, da jo boče njen mož radi dolgotrajne boleznii zapustil, je izvršila 25 let stara Katherine Buchholzer strašen čin. S puško je ustrelila svojega soproga Andrew Buchholzerja, ter potem izvršila samomor na ta način, da si je z mesarskim nožem pred ogledalom prerezala vrat. Trupli so našli danes dopoldne v stanovanju, ko je prišla mati motilke in samomortilke na obisk.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut-Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polić) v Trstu.

Mali oglasi.

Proda se miza in 4 zeleno barvare klop za vrta ali ložo, ter nekaj zaves iz platna. Ljubljana, Slovenska ul. 12, parter desno.

Prodajalka išče službe. Ponudbe pod »Ljubljanka« na upravništvo »Jutra«, v Trstu.

Plavolasa gospodična z belo čepico, ki je v ponedeljek popoldan vstopila v Domžalah v kamniški vlak, se prosi naslova pod šifro »Resnost« Ljubljana, pošto ležeče.

Nova brivnica v ulici S. Francesco d'Assisi št. 54 se prioroča za obisk vsakemu Slovincu.

Proda se damsko kolo, dobro ohranjeno. Poizve se pri podružnici »Jutra« v Ljubljani.

Lepo meblovano sobo s posebnim vodom, v pritličju, se odda s 1. aprilom v Ljubljani, Poljanska cesta št. 3. Soba je pripravljena tudi za pisarno.

Kontoristinja išče primerne službe v kaki odvetniški pisarni, ali kot blagajničarka. Ponudbe pod »Kontoristinja« na upr. »Jutra« v Trstu.

Dve sobarici sprejme Hotel »Balkan« zah. teva se znanje slovenščine, nemščine in italijanščine.

Proda se več podob, nekaj hišne uprave in drugo. Streliška ul. št. 20 I nadstropje levo.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. Umetniški izdelki, stalne cene.

Menični promet

želi solventna tvrdka, ki da na željo delni diskont na polovico. Ponudbe pod: L. A. 6421 na Rudolfa Mosse — Dunaj.

Priporočila se FRAN KUKANJA čevljar

Via Pierluigi da Palestrina 3. prtl. Obuvala vseh vrst za moške, ženske in otroke po nizki ceni. Špecialiteta: Obuvala za bolne noge. Popravila.

Preblauske rudninske vode.

Staroslavne natronske kiselice velike vrednosti in izvrstnega okusa, neprekosljive čistosti in velike vsebine ogljikove kisline.

Preblauska slatina, ☉ ☉

najčistejša alkalska rudninska voda, preizkušeno zdravilna pri motenjih prebave in menjavanja snovi, katarih, kamenu, boleznih v mehurju in na ledicah.

Preblauski livadni vrelec,

ogljikove kisline velebogati, naraven natronski kisel, vsled prijetno rezočega okusa prav posebno pripraven, za brizganje vina, za mazanje s sadnimi sokovi in je tudi brez primesi uživan izborna osvežilna pijača.

Dobiva se v Ljubljani pri A. Sarabonu, Mihaelu Kastnerju, Peter Lassnik, A. Stacul, T. Necingerju ter po vseh lekarnicah in specerijskih trgovinah ter pri vrelski razpošiljalnici Preblau, Koroško

Hiša z vrtom

v Vodmatu (Zeleni jami) pri Ljubljani, pritlična, obsegajoča štiri stanovanja, zgrajena leta 1907 se prostovoljno proda pod ugodnimi pogoji.

Pojasnili se podajajo v pisarni dr. Ivana Tavčarja v Ljubljani.

Oblastveno konc. posredovalnica za mestno zastavljalnico, posreduje za vse v zastavljalnico stroko spadajoče posle v Kolodvorski ulici št. 6. pritličje v Ljubljani. Pojasnila brezplačno Fran Bergant.

V nobeni škodelici ne sme manjkati pravi: Franckov: kavini pridelek. On daje kavi slast, moč in lepo barvo. Kakovost vsebuje: izdatnost in okusnost. Nizka cena Tovarna v Zagrebu. — — — — — Tovarna v Zagrebu.

Tomaž Zadnik

trgovec in mesar ima na razpolago v svoji mesnici na trgu S. Giovanni št. 6 v Trstu goveje, telečje in jančje meso prve vrste, po najnižjih cenah. — Priporočila se slav. občinstvu za obilno vdeležbo.

RESTAVRACIJA ALLA STAZIONE

Trst, trg pred juž. kolodvorom 3 (Nasproti južnega kolodvora).

Priporočila se slavnemu občinstvu in potnikom, ki potujejo skozi Trst za obilen obisk. Točl se izvrstno pivo in vino prve vrste. DOBRA KUHINJA — POSTREŽBA TOČNA

— CENE ZMERNE. —

Lastnik Anton Andrijanič, bivši vratar hotela »Balkan«.

Berite in strmite.

Čudovito!

600 komádov za K 3-90. Krasna pozlačena, 36 ur idoča ankerca z verižico vred, triletna garancija, moderna svilena kravata za gospode, 3 robci, moški prstan z imit. biserom, izvrstni ustnik za smodke, elegantna damska broša, krasno toaletno žepno zrcalo, denarnica iz usnja, žepni nož, par manšetnih gumbov, 3 naprsne gumbe, vse double zlato, lep album s 36 slikami, najlepše na svetu, 5 različnih razveseljivih predmetov za mlade in stare, nastavek za pisma, 20 korespondenčnih in še 500 drugih raznih predmetov, neobhodno potrebnih za dom. — Vse skupaj z uro vred, ki je sama toliko vredna za K 3.90. Pošilja po povzetju dunajska eksportna trgovina F. Windisch, Krakov št. W/5.

Opom. Komur ne ugaja, se vrne denar nazaj.

Splošna priljubljenost

preskušenege »Franckovega« kavinega pridatka z kavimim mlinčkom pripisati je njega nedosežni izdatnosti v jedru, okusu in barvi.

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 29 TRST Trgovina z vsakovrstnim jestvinskim blagom, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru. Postrežba točna in solidna. — Konkurenčne cene

Slovinci in meščani!

Vša dolžnost je, da se poslužujete le v slovenski brivnici v ulici Sette Fontane št. 13, za to se Vam toplo priporočila udan Anton Novak, brivec. — Svoji k svojim!

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.

4 1/2 0

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po

brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

Rezervni zaklad: K 700.000.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za odpravo solnčnih peg, kakor tudi za pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in belege teinta ne obstoji boljše milo kot svetovnoznano Steckenpferdovo milo iz lilijinega mleka (Steckenpferd-Lilienmilchseife), znamke Steckenpferd, od Bergmann & Co., Tešen ob Elbi. — Ko se ad stane 80 h in se dobi v lekarnah, drogerijah, parfumerijah in vseh sličnih trgovinah. — Ravno tako se obnese Bergmannova lilijaska krema „M a n e r a“ naravnost čudovito za obranitev nežnih, belih rok pri damah; dobi se povsod po 70 h.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. -- Lastna ovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

Brez razprodaje 75% ceneje.

Namesto, da veliko anonsiram odločil sem se radi draginje otvoriti separaten oddelek v souterrainu z oblekami za gospode in dame od zadnje sezije s 75% znižano ceno, da prodajam do velikonočnih praznikov občinstvu, katero reflektira na ceni in dober nakup.

Pošiljam tudi na izbiro na deželo.

Ogromna svežih najnovejših oblek in površnikov za gospode in dečke, ter konfekcije za dame in deklice po znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana Mestni trg št. 5.

Očali

najboljše vrste, bogata zaloga, od 70 vinarjev naprej. — Čudeži!

„Helvetia“, ul. Barriera 19
Gramofoni in plošče.

Velika zaloga plošč s slovanskimi komadi od K 2 naprej.

Ponte della Fabbra 2. Via Poste nuove 5.

Prepričajte se obiščete velike zaloge

MARIA SALARINI

Ponte della Fabbra (vogal via Torrente - Filialka „Alla città di Londra“)

Bogata izbora,

obleke za moške in dečke, kostumi za otroke, močni jopiči, Paltò, Raglani in kožuhi. Vestalje za delo in na domu. Delavske mondure, tirolski loden, pravi angleški impermeabili

Sukna domača in tuja.

Izvršujejo se naročila po meri in po najnovejših modernih modah elegantno in natančno

Cene brez konkurence.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.

Delniška glavica K. 8.000.000.

Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi 4 1/2 0/0

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na želez. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hilšerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wisiak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Likar, Glince,
Strković, Dunajska cesta.
Klanšek, Tržaška cesta.
Tulach, Dolenjska cesta.

Osrednja Banka čeških hranilnic **Piazza Ponterosso 2**
Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge: **4 1/4 0** **4 1/2 0** **4 3/4 0** **4 5/8 0**

povračno obrestovanje

na knjižice **na računu in fixne vloge** premijne vloge

Vse bančne transakcije. Uradne ure od 9-12, 2-5.

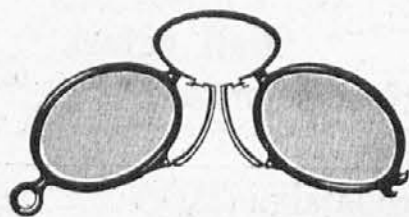
Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1.

Zaloga kuhinjakih in kletarskih potrebščin iz lesa in pletenin, škafov, brent, čebrov in kad, lopat, rešet, sit in vsakovrstnih košev, jerbases in ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg št. 9.

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno konces. optik in strokovnjak svoj **optični zavod,**

kakor ščipalnice in očala natančno po znanstvenih in zdravniških predpisih, toplomere, zrakomere, mere za višino, daljnogledje itd. Vsa popravila izvršujem točno in solidno v svoji po najnovejšem sistemu z električnim obratom urejeni delavnici.

Ceniki brezplačno.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša **Prekop Skorkovský** in sin v Humpolcu, Češka. **Zefire** na zahteva franko. — Zelo zmerno cene. — Na željo dajam tukaj izdelovati gosposke obleke.

Delo solidno. Cene zmerno

Odlikovana čevljarnica Fratelli Rauber

Trst, ulica Carducci 14 (prej Torrente)

Zaloga ustrojenih kož

Velika izbora potrebščin za čevljarje. — Specijaliteti

potrebščin za sedlarje.

Lep lokal

se takoj odda v sredini mesta, pripraven za vsako obrt ali trgovino. Poleg se nahaja tudi stanovanje.

Kje pove podružnica

»Jutra« Ljubljana.

Serravallo **železnato Kina-Vino**

Higijena razstava na Dunaju 1906: Državno odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.

Povzroča voljo do jedi, okrepeča živce, poboljša kri in je rekonvalescentom in malokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.

Izborni okus.

Večkrat odlikovano. Nad 6000 zdravniških spričeval.

J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj TRST-Barkovlje.